

maal ind, og vi allerede, før dette Aaremaal udløb, kunde komme til at gaa ned, dette Aaremaal staa som en Hindring. Paa den anden Side vilde vi ved at indstætte et kort Aaremaal, indenfor hvilket vi maaske kunde komme bort fra disse Afgifter, i Virkeligheden vække Forhaabning om, at det kun var for saa kort Tid, at vi derved kom til at skuffe, hvis vi ikke inden, dette mulig kortere Aaremaal kunde give Afkald paa disse Indtægter. Jeg har altsaa ønsket at lade dette med Tidsfristen staa hen i det uvisse, idet man fra alle Sider, ogsaa fra Regeringens Side, har udtalt, at saa snart Forholdene tillade det, ville vi søge at komme ned med disse Afgifter.

Jeg glæder mig meget over de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard), som paa Forhaand erklærede sig villig til at være med til at søge Kompensation, hvis vi gik bort fra Afgiften paa Checks. Maa jeg sige, at jeg forstaa ikke, at en Afgift paa Checks kan være i den Grad byrdefuld, som det siges af de Herrer, men naar de Herrer saa stærkt betone, at de ere villige til at søge Kompensation, kunde det aldrig falde mig ind at holde stift paa, at vi netop skulle have en Afgift paa Checks. Men jeg maa da blot for mit Vedkommende sige, at den Kompensation maa søges i Omsætningsformer af væsentlig samme Art, altsaa Omsætningsformer, hvor man rammer den løse Formue, ikke faste Ejendomme. Under den Forudsætning kan jeg i og for sig godt gaa bort fra en Afgift paa Checks, skønt jeg stiller mig noget skeptisk til, om det vil være helt let for de Herrer at anvise Kompensation, naar de skulle holde sig indenfor dette Omraade.

Den højtærede Finansminister maa jeg sige Tak for de Svar, han har givet paa de to Spørgsmaal, jeg rettede til ham. Jeg fik altsaa det rene og klare Svar, at 20 pCt. Tillægget paa de her omhandlede Afgifter efter Sportelreglementets § 156 er bortfaldet. Med Hensyn til det Spørgsmaal, jeg rettede, om der eventuelt kunde indføres en Ordning, hvorved de kontraherende Parter dele Omkostningerne imellem sig, med mindre anderledes bestemmes i selve Dokumentet, skal jeg kun sige, at det glæder mig, at den højtærede Minister vil lade Spørgsmaalet undersøge og altsaa ikke stiller sig afvisende overfor Tanken. Jeg slaar mig til Ro med hans Udtalelser om, at hvis han efter Undersøgelsen finder det forsvarligt, vil han selv

stille Ændringsforslag. Det er netop det, jeg har ønsket vilde ske, og jeg tror, det vil blive en gavnlige Foranstaltning.

N. C. Christensen: Det forbaer mig ikke, at den højtærede Finansminister ikke kunde modtage vore Ændringer, jeg vidste det jo i Forvejen. Men dette, at den højtærede Minister modsætter sig disse Ændrings Vedtagelse, kan ikke bevirke, at jeg og mine Meningsfæller kunne tage Ændringsforslagene tilbage. Vi anse den her foreslaaede Forhøjelse af Stempelafgiften for at være uretfærdig og maa altsaa stemme derimod.

Med Hensyn til Ændringsforslagene til § 31 og § 35 vil jeg gerne gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at det vel er rigtigt, saaledes som han anførte, at den, der bekræfter en Genpart, har Ansvar for, at den er rigtigt udstedt. Men nu vil det altsaa blive saaledes, at der paahviler den, der bekræfter en Genpart, Ansvar for, at Genparten er forsynet med Paategning om det til Hovedeksemplaret eller det originale Dokument anvendte Stempel. Dersom der er udstedt en Genpart, hvor det slet ikke er omtalt, at der er Stempel paa Hoveddokumentet, og en Mand eller Kvinde bekræfter en saadan Genpart uden at være vidende om, at de have det Ansvar, man her vil paalægge dem, saa ere de altsaa ifaldne en Bøde af 4 Kr. Dersom det paa Genparten er anført, at Hoveddokumentet er stemplet til et bestemt Beløb, saa blive de opmærksomme derpaa ved at læse Genparten og kunne se efter, om det er rigtigt. Men de, der ikke vide noget om, at Genparten skal have Paategning om det originale Dokuments Stempel, de underskrive en saadan Genpart uden at have nogen Anelse om, at de derved paadrage sig et Ansvar. I § 35 staa der, at de kun ere ansvarlige for, at Genparten forsynes med Paategning om Originalens Stempling. Men det er det, de maaske slet ikke ane, at der skal være en Paategning om, at Originalen er stemplet. Desuagtet faa de Mulkt, fordi de ikke have været opmærksomme derpaa og trods det bekræftet Genparten. Man kræver altsaa af dem, der bekræfte en Genpart, at de skulle have saa meget Kendskab til Lovgivningen, at de ere vidende om, at der paa en Genpart skal være anført, at Originalen er stemplet, og med hvor meget den er stemplet, og det mene vi ikke, man kan kræve af en hel Del af dem, der rent tilfældigt komme til at bekræfte en Genpart. De have ikke det